

Λουσιέν είπε σιγά, σαν να φοβόταν να ξεστομίσει αυτή τη φράση :

— Μ' απέλυσαν από το εργοστάσιο!

— Δηλαδή, έκανε ή γυναίκα του, δεν έφερες λεφτά;

— Ο Λουσιέν έκανε μια άρνητική χειρονομία δλο δειλία, κοκκινίζοντας.

— Και δεν σκέφτηκες τί θα φάμε αύριο; ούρλιαξε ή γυναίκα του και πάλι.

Μά ο Λουσιέν φαίνεται ότι από την άπελπισία του είχε άδειάσει αρκετά ποτήρια κρασί, γι' αυτό βρήκε τέλος τὸ θάρρος να τῆς άπαντήσει :

— Τί θα φάτε; Χμ! Πέρδικες!

Τότε όμως συνέβη κάτι τρομερό. Η γυναίκα του, έκνευρισμένη, εκεί εμπρός στα παιδιά της, σήκωσε τὸ χέρι της και τὸ ἔδωσε ένα χαστούκι.

— Νά, μεθύστακα, τὸ φώναξε, γιά να μάθης ν' άστειεύεσαι!

Ο Λουσιέν σωριάστηκε κάτω σαν άδειο σακκί, ενώ οί άλλοι χειρονομοῦσαν και ξεφώνιζαν με λύσσα :

— Έξω, πρέπει να τὸν πετάξουμε έξω. Αὐτὸς δὲν εἶνε πατέρας, εἶνε δήμιος!...

Μά τὴν ώρα πὸ ἔτοιμαζόντουσαν να πραγματοποιήσουν τὴν άπειλή τους, ή Πωλὲτ, πὸ ὡς εκείνη τὴ στιγμή εἶχε μείνει άμίλητη, μ' ένα πήδημα βρέθηκε στή μέση και φώναξε :

— Μή, μή κάνετε αὐτὸ τὸ ἔγκλημα! Εἶνε ντροπή σας! Εἶνε πατέρας σας. Ξεχάσατε ὅτι αὐτὸς σὰς ἔτρεφε τὸσον καιρό;

Τά παιδιά τὸ γέρου μούδιασαν κι' άποτραθήχθηκαν άπό κοντά του. Μά εκείνη τὴ στιγμή ή μάνα τους πλησίασε τὴν Πωλὲτ με τὰ χέρια στή μέση της, τὴν κύτταξε περιφρονητικά και τῆς δήλωσε :

— Τὸ ξέρεις, άχάριστη, ὅτι δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα να μιλάς ἔτσι;... Τὸ ξέρεις ὅτι εἶσαι!...

Ἄλλά δὲν πρόφτασε ν' άποτελειώση τὴ φράση της. Ο γέρου-Λουσιέν εἶχε τιναχθῆ άπάνω με ὑπερφυσική δύναμη και τῆς εἶχε φράξει τὸ στόμα, ενώ με τ' άλλο χέρι τῆς ἔσφιγγε τὸ λαιμό!...

Τὴν παράσφιξε φαίνεται. Ἔσφιξε πολύ. Και τὴν ἔπνιξε χωρίς να τὸ καταλάβῃ.

Σήμερα ὁ Λουσιέν εἶνε στή φυλακή και ή Πωλὲτ ἔργάζεται σκληρά σ' ένα γραφεῖο γιά να μπορῆ να συντηρῆ τ' άδέλφια της. Χαρτζηλικώνει μάλιστα κι' αὐτὸν τὸν κρεμανταλά τὸν φοιτητῆ και δὲν κρατάει λεφτά γιά ν' άγοράση οὔτε ένα ζευγάρι κάλτσες. Η Πωλὲτ ἔχει άντικαταστήσει τὸν Λουσιέν στή φαμίλια του, παρ' ὅλες τὶς βρισιές τους και τὰ σκληρά λόγια τους. Ὡστόσο, τὴν βασανίζει μιά τρομαχτική σκέψη. Ἄγωνίζεται να καταλάβῃ γιάτί σκότωσε ὁ Λουσιέν τὴ γυναίκα του. Τί ἤθελε να πῆ ή γυναίκα του και τὴν ἔμπόδισε; Ὑποπτεύεται φυσικά χίλια πράγματα ή Πωλὲτ, μά δὲν θέλει να πιστέψῃ ὅτι εἶνε μιά ξένη, ένα ἔκθετο πὸ γεννήθηκε στὸ δρόμο και πὸ δὲν γνώρισε ποτὲ τὸς άληθινὸς γονεῖς του, γιάτί αὐτὸ θα τῆς άφαιροῦσε τὸ θάρρος τῆς ζωῆς. Καί προτιμáει να βασανίζεται άπό τὴν άμφιβολία, παρά να βρεθῆ χωρίς οἰκογένεια, χωρίς άδέλφια, χωρίς συντροφιά. Η Πωλὲτ φοβάται, άπό ἔνστικτο, τὸ δρόμο, τὴν ἔρημιά, τὴν άλητεία. Κι' ὁ φόβος αὐτὸς ὑπάρχει μέσα στὸ αἷμα της. Τὸν ἔχει κληρονομήσει άπ' τὸς γονεῖς της, τὸς άγνωστὸς γονεῖς της, πὸ παιδὸς ξέρει πόσα βάσανα θα τράβηξαν στή ζωῆ τους, χωρίς ψωμί, χωρίς στέγη, στὸς πέντε δρόμους, άλητες θλιβεροὶ και χιλιοθασυνισμένοι!...

ΑΝΡΥ ΝΤΥΡΑΝ

Ἄπό τῆς 20ῆς Σ)θρίου π. ἔ. ἤρχισε λειτουργοῦσα μοναδική ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς διαπρεποῦς καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΗΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ.— Σύνταγμα, Μητροπόλεως 14 Α — ΑΘΗΝΑΙ.

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;...

(Τί άπαντοῦν ή δεσποινίδες)

Ἡ δις Α. Δ. (Ἀθηναί), μὰς άπαντá : «Ἄγαπημένο μου «Μπουκετάκι». Κατὰ τὴ γνώμη μου, ιδεώδης σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θα παντρευτῆ ένα κορίτσι άπό άγάπη και χωρίς να γυρεύῃ προῖκα. Ὁ πῖὸ εὐτυχισμένος δὲ γάμος εἶνε ἐκεῖνος πὸ θα γίνῃ άπό άγάπη άλλά πὸ θα τύχῃ να συμβιθάζωνται και οί χαρακτήρες τῶν συζύγων».

* * *

Ἡ δις ΠΕΡΣΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, (Ἀθηναί), θεωρεῖ ὡς ἰδανικὸ σύζυγο τὸν ἑνάρετο και πλουτισμένο με μάθησι και ὄχι με χρῆμα —γιάτί τὸ χρῆμα πολλές φορές σπρώχνει και τὸν πῖὸ εὐγενικὸ ἄνθρωπο στήν άκολασία. «Ὅταν ἔχη αὐτὰ τὰ χαρίσματα, ποτὲ δὲν θα μπορέσῃ να βρῆ ἔδαφος ή γκρίνια στὸ σπίτι του και μόνον τότε εἶνα ζῆ σαν εὐτυχισμένος οἰκογενειάρχης.

* * *

Ἡ δις ΕΛΕΝΗ ΧΑΝΙΩΤΟΥ, (Ἀθηναί), μὰς άπαντá : «Ἄγαπημένο μου «Μπουκέτο». Κατὰ τὴν γνώμη μου, ἰδανικὸς σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος πὸ θα παντρευτῆ με τὸ σκοπὸ ν' άφοσιωθῆ ὀλόκληρος στήν οἰκογένεια πὸ ἑντὸς ὀλίγου θα δημιουργῆσῃ. Ὁ άσφαλέστερος ὁμως κανὼν γιά τὴν εὐτυχία και τὴν ἄρμονία ἑνὸς ἀνδρὸγύνου, εἶνε ή άνοχή και ή ἐπιείκεια. Νά ὑποχωρῆ, δηλαδή, ὁ ἑνας στὶς άδυναμίες τὸ ἄλλου και να τὶς ὑποφέρῃ μ' εὐμένεια και άγαθότητα.

* * *

Ἡ δις Σ. Κ. (φοιτήτρια τὸυ Rollins — Φλωρίς - Ἀμερικῆς), μὰς άπαντá : «Ἄγάπη!... Ὁ κόσμος ὄλων τῶν νοσταλγιῶν εἶσαι σύ. Κοντá σου φτερουγίζει ή ψυχή μου, στὸς κόσμους σου πὸ βασιλεύει ή αἰωνία άνοιξις και διαρκεῖ ή εὐδαιμονία. Μόνον σ' ἐκεῖνον πὸ θα μ' άγαπήσῃ με τὴ ζηλευτῆ και αἰθέρια αὐτὴ δύναμη και αὐθυθυσία, σ' αὐτὸν θα δώσω τὴν ψυχή μου και τὴν καρδιά μου, μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τῆς ζωῆς μου».

* * *

Ἡ δις «ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΗΣ ΣΕΒΙΛΛΙΑΣ», (Ἀθηναί), θεωρεῖ ὡς ἰδανικὸν σύζυγον ἑνα ἄνδρα ὠραῖον στὸ πρόσωπο και στήν ψυχή, εἰς τὸν ὁποῖον ν' άρέσουν ή διασκεδάσεις ὄχι ὁμως και ή άσωτεία και ὁ ὁποῖος να εἶνε άντάξιος τῆς άγάπης της.

* * *

Ἡ δις Ζ. Υ., (Ἀθηναί), μὰς γράφει : «Ἄγαπητὸ «Μπουκέτο». Ἰδανικὸς σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος άγαπá τὴν γυναίκα του, χωρίς ὁμως να τῆς κáνη τὴ ζωῆ μαρτυρική με τὶς ζήλειες του. Νά εἶνε ἑπίσης μορφωμένος, ἴσος κοινωνικῶς με τὴν γυναίκα του και ἄς μὴν εἶνε ὠμορφος, φτάνει να εἶνε συμπαθητικός. Θέλω ἄκόμα να ἔχη μιά καλή ἔουλειά, ὡστε να μπορῆ να ζῆ τὴν οἰκογένειά του».

* * *

Ἡ δις «ΛΕΠΤΗ ΚΑΡΔΟΥΛΑ», (Θεσσαλονίκη), άπαντá : «Μπουκέτο» μου. Εἶμαι κι' ἐγὼ άπ' τὶς γυναῖκες ἐκεῖνες πὸ ὡς ἰδανικὸ σύζυγο θεωροῦν ένα νέο μορφωμένο, εὐγενικὸ, τρυφερό, πὸ να λαχταρᾶ γιά τὴ γυναικούλα του, τὴ ζεστή του φωληρά και τὰ παιδάκια του και πὸ να ἔχη μιά ἔργασία πὸ να ἑξασφαλίζει τὴ ζωῆ μας. Ἄδιαφορῶ γιά ὄλα τ' άλλα, φθάνει ή ψυχή του να εἶνε λεπτή, με πλοῦσια κι' εὐγενικά αἰσθήματα.

* * *

Ἡ δις «ΣΩΣΥ», (Ἀθηναί), θέλει τὸν ἰδανικὸ σύζυγο πρὸ παντὸς πὸλὸ μορφωμένο, σοβαρὸ, λεπτὸν στὸς τρόπους, εἰλικρινῆ και δραστήριο.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Συνέχεια άπαντήσεων.